

[Arbejdsministeren.]

for det første at man bør samordne arbejdsløshedslovens bestemmelser om kursusvirksomhed for arbejdsløse med loven om ikke-faglærtes uddannelse, og dernæst at der må gives også faglærte øget mulighed for at søge uddannelse. Jeg tror imidlertid ikke, at det foreliggende forslag er særlig egnet til at løse disse problemer. Det er mit indtryk, at det egentlige problem, som foreligger på dette område, er problemet om at give de faglærte en adgang til omskoling m. v. svarende til den, de ikke-faglærte har fået gennem loven om ikke-faglærtes uddannelse. Dette problem må klares, og det hvad enten man tænker på ledige eller beskæftigede faglærte. Løsningen skal imidlertid næppe findes inden for arbejdsløshedslovens rammer, lige så lidt som de ikke-faglærtes problemer — hvad enten man tænker på ledige eller beskæftigede ikke-faglærte — skal søges løst ved hjælp af denne lov.

Jeg skal ikke her yderligere gå ind på det foreliggende lovforslags indhold, men vil gerne slutte disse betragtninger med at sige, at vi i arbejdsministeriet gennem nogen tid har arbejdet med disse spørgsmål. Vi har jo bl. a. fået en tilskyndelse hertil gennem de forskellige forslag og ønsker, som er kommet gennem udtalelser fra faglige kongresser og forskellige arbejdsløshedskassers kompetente forsamlinger. Jeg har yderligere som et led i ministeriets forsøg på at få belyst de forskellige foreliggende problemer ved en eventuel revision af arbejdsløshedsloven haft drøftelser med repræsentanter for arbejdsløshedskasserne, og jeg kan oplyse, at disse repræsentanter ikke kan gå ind for det lovforslag, folketinget nu har til forhandling, men at de har ønsker og forslag om forskellige principielle ændringer i arbejdsløshedsloven.

Som jeg allerede har sagt det her i dag, er jeg positivt indstillet over for forsøg på at finde frem til forsvarlige forbedringer og forenklinger i arbejdsløshedsloven, derunder også på nogle af de felter, som det foreliggende lovforslag berører; men som jeg har klargjort det, er det meget komplicerede principielle spørgsmål, vi her står over for. Jeg mener ikke, at det foreliggende lovforslag kan betragtes som et rimeligt grundlag for folketingets forhandlinger. Dertil er det

for lidt gennemarbejdet og på væsentlige punkter alt for forenklet i forhold til de komplicerede problemer, det drejer sig om.

Jeg er derfor efter mine drøftelser med repræsentanter for arbejdsløshedskasserne nået til det resultat, at det er nødvendigt at lade et sagkyndigt udvalg gennemgå alle de principielle problemer, der knytter sig til satsforhøjelserne og disses finansiering, til spørgsmålet om en eventuel lempelse i adgangen til at oppebære understøttelse og vedrørende en forenkling af arbejdsløshedsforsikringens administration. Jeg agter derfor snarest at nedsætte et sådant sagkyndigt udvalg og vil bede dette om at gennemgå disse spørgsmål så hurtigt, som det er muligt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Chr. Madson): Jeg forstod på den højtærede arbejdsminister, at der var meget i forslaget, der i alt fald var tiltalende for ham, selv om den højtærede arbejdsminister siger, at forslaget er alt for forenklet, og at der skal sagkyndige til at arbejde videre med sagen. Når vi har fremsat dette forslag om lovændringer, har vi jo ikke tænkt os, at det var de vises sten. Vi havde tænkt os, at i hvert fald et par problemer skulle løses, og dér tænkte vi først og fremmest på en forhøjelse af dagpengehjælpen.

Det er jo meget aktuelt, og vi mener, at dagpengehjælpen skal forhøjes ret hurtigt; det har været grundlaget for hele vort ændringsforslag. Derudover har vi, som ministeren rigtigt siger, søgt at forenkle, søgt at gøre den gældende arbejdsløshedslov lidt mere håndterlig, forsøgt på at komme væk fra de gamle bestemmelser fra 1930erne, da man kendte den store arbejdsløshed, og gøre loven — hvad skal vi sige — lidt mere moderne og mere tidsaktuel. Det har været grundlaget for vore ændringsforslag.

Så siger den højtærede arbejdsminister, at det er et urimeligt forslag, som folketinget skal arbejde med. Er det urimeligt at sige til folketinget i dag, at arbejdsløshedsunderstøttelserne er urimeligt lave, og at arbejdsløshedsunderstøttelserne skal forhøjes? Og er det urimeligt endvidere at sige, at med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelserne har man velsagtens bevidst holdt arbejdsløshedsunderstøttelsen tilbage i forhold til andre stigninger i den sociale lov-